

Na Konopiště se 11. a 12. května sjížděla řada lidí s kytarami, se stany, s auty, v zeleném, v modrém, v pruhovaném a bůhví s čím a v čem ještě. Začínal zde jubilejní 10. ročník festivalu Folkový kvítek. Protože šlo o kulaté jubileum, pořadatel se rozhodl pojmout to celé ve velkém, a tak se koncerty konaly netradičně v pátek i v sobotu. V blízkém Benešově navíc běžela další menší scéna na náměstí.

V pátek pozdě večer jsem přibyl na Konopiště i já. Již z dálky mě vítala rytmická muzika, kterou právě produkovala skupina Benedikta. Zážitky z tohoto vystoupení bohužel nemám, protože ve chvíli, kdy jsem se přiblížil k hlavní bráně, skupina dohrála. Rozhlédl jsem se a bylo mi jasné, že tentokrát je to opravdu ve velkém stylu. Kousek od brány totiž do noci blikal, svítil a vyhrával mohutný kamion s nápisem Las Vegas, v jehož útrobách se skrývali růžoví sloni, hromady plyšových dalmatinů a další pouťové upomínkové předměty. Hned nad vedlejším stánkem se vznášely nafukovací mobily a pikatchu. Bezděky jsem si vzpomněl na další festivaly, které se postupně proměňují v pouť a pevně věřím, že to letos na Kvítku byl jenom úlet. Mimochodem, zapomněl jsem doma trsátka na kytaru, ale hlavu jsem si z toho nedělal. Alespoň do chvíle, kdy jsem zjistil, že v celém areálu na Konopišti není jediný stánek, který by se týkal muziky (naštěstí jsem jedno trsátko našel v trávě). Možná se vám to zdá trochu zvláštní začátek popisu celé události, ale pro mě to byl opravdu "silný" zážitek. Teď už se opravdu budu věnovat jen hlavní náplni celého festivalu - muzice a lidem kolem ní.

Po Benediktě se na pódiu objevila Lehká noha se svým svižným repertoárem a za ní hned následoval Nadoraz. Tyto kapely bych asi neřadil mezi ty, které se poslouchají v sedě na lavičkách amfiteátru. Tak to cítili asi i návštěvníci koncertu, kteří se vesměs bavili tancem pod pódiem. V této souvislosti mě napadá, že by nebylo vůbec špatné, kdyby pořadatelé cíleně vytvářeli na festival "taneční" scény, kde by nepřekážely lavice. Kapel, které hrají rytmickou muziku, která člověka táhne do kotle pod pódium, stále přibývá i ve folkových žánrech. Po Nadorazu celý koncert skvěle dorazil V. Mišík s Etc. V závěru koncertu se již trousila řada lidí k altánu u sudu, kde se každoročně odehrávají jamy. I tentokrát se tu sešlo asi sedm kytaristů a skoro celá skupina Husí kůže (kytara, perkuse, flétna). Hrál se v dobré náladě až do rána. Vystřílelo se tolik pecek, že by z toho vyrostl celý višňový sad. Spát jsem šel po sedmé ranní, kdy balili nástroje i poslední členové Husí kůže. Tahle skupina měla už v deset hrát na scéně na benešovském náměstí.

V sobotu jsem se vzbudil do prosluněného poledne, kdy již běžela dětská soutěž Kvítku. Nemohu tedy bohužel vydat svědectví o výkonech konkrétních kapel. Mohu však říci, že většina vystoupení, která jsem zaznamenal, zněla obzvláště po pěvecké stránce velmi vydařeně. Zaslouženým absolutním vítězem Folkového kvítku se stala skupina Rovnátko.

Na Kvítku folkovém a trochu poutovém

Napsal uživatel Klokán
Úterý, 01 Květen 2001 01:00

V pauze mezi soutěžními kategoriemi skupin a sólistů se objevily na pódiu také již renomované skupiny. Obzvláště skupina Neřež hrála v pohodě a její vystoupení, ve kterém propojila své písničky se starými nerezovkami, mi uvízlo hluboko v paměti. Po ukončení soutěže se na pódiu mimo jiné vystřídali vokálně strhující Kvokál, s písničkami z nového CD se představila P.Jíšová a ...a basta, dobrou náladu podpořil Ivan Hlas a typicky příjemný projev ukázala Devítka. Ke konci vystoupení Hop Tropu, který zahrál i nové písně, vnímali diváci z rádia a mobilů spíše hokejové utkání Česko-Švédsko. Opravdu pěkně vypadal bouřlivý potlesk ke konci Jonatána. Myslím, že takový aplaus při této písni hoptropáci už dlouho neslyšeli. Následovali vždy energičtí Nezmaři a Žalman se spolem, který se na můj vkus možná až příliš utápěl v propracovaných aranžích na úkor samotných písniček. I vystoupení Bokomary mělo trochu netradiční atmosféru. Javůrkovi se v té chvíli právě dostával na svět potomek. Kamelot zahrál ke spokojenosti diváků samé pecky (nejnovější píseň byla Země antilop). Finiš zajišťoval Čechomor, Semtex a Fleret. Všechno to byla výborná nadupaná muzika, při které srdce plesalo a nohy skákaly pod pódiem.

V průběhu vystoupení Fleretu jsem se již vytrácel z areálu opět k altánu u sudu. Tentokrát se zde potkaly čtyři kytary a perkuse. Hlasový doprovod zajišťovala řada kolem sedících, stojících i procházejících lidí. Protože největší pecky zazněly už v pátek, přišly na řadu spíše písničky méně hrané, ale o to to byl větší zážitek. Protože se zde potkala půlka skupiny Husí kůže s polovinou kapely Hluboké nedorozumění, dostala jamová úderná jednotka jméno Nerozumná husa. Spát se šlo opět až za plného světla.

Folkový kvítek byl jako vždy výbornou akcí, kde se setkává spousta lidí. Jen tu pouť bych tam příště nepořádal. Přesto to byl příjemný začátek letošní festivalové sezóny. Už se těším na léto.